

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 433/2016-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. mája 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval

sťažnosť mestskej časti Bratislava-Záhorská Bystrica, Námestie rodiny 1, Bratislava, právne zastúpenej advokátom Mgr. Jozefom Štefankom, PhD., LL.M., Grösslingová 6-8, Bratislava, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 20 ods. 1, 4 a 5 a čl. 22 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej protikorupčnej jednotky, expozitúry Bratislava, vo veci vedenej pod ČVS: PPZ-846/NKA-PK-BA-2015 a príkazom jej vyšetrovateľa na prehliadku iných priestorov a pozemkov ČVS: PPZ-846/NKA-PK-BA-2015 z 12. novembra 2015, postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, Úradu špeciálnej prokuratúry vo veci vedenej pod sp. zn. VII/1 Gv 181/15/1000 a jej prípismi č. VII/1 Gv 181/15/1000-10 z 29. decembra 2015 a č. VII/1 Gv 181/15/1000-23 zo 16. februára 2016, ako aj

sťažnosť Ing. Jozefa Krúpu, starostu mestskej časti Bratislava-Záhorská Bystrica, právne zastúpeného advokátom Mgr. Jozefom Štefankom, PhD., LL.M., Grösslingová 6-8, Bratislava, vo veci bližšie neoznačeného neústavného a nezákonného zásahu do veci územnej samosprávy postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej protikorupčnej jednotky, expozitúry Bratislava, vo veci vedenej pod ČVS: PPZ-846/NKA-PK-BA-2015 a príkazom

jej vyšetrovateľa na prehliadku iných priestorov a pozemkov ČVS: PPZ-846/NKA-PK-BA-2015 z 12. novembra 2015, postupom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. VII/1 Gv 181/15/1000 a jej prípismi č. VII/1 Gv 181/15/1000-10 z 29. decembra 2015 a č. VII/1 Gv 181/15/1000-23 zo 16. februára 2016 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť mestskej časti Bratislava-Záhorská Bystrica o d m i e t a .
2. Sťažnosť Ing. Jozefa Krúpu, starostu mestskej časti Bratislava-Záhorská Bystrica, o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 13. apríla 2016 doručené podanie mestskej časti Bratislava-Záhorská Bystrica, Námestie rodiny 1, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), a Ing. Jozefa Krúpu, starostu mestskej časti Bratislava-Záhorská Bystrica, Námestie rodiny 1, Bratislava (ďalej len „sťažovateľ“, spolu len „sťažovatelia“), zastúpených advokátom Mgr. Jozefom Štefankom, PhD., LL.M., Grösslingová 6-8, Bratislava, označené ako „*ÚSTAVNÁ SŤAŽNOSŤ podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky proti porušeniu základných práv a slobôd a ľudských práv a základných slobôd sťažovateľa a súčasne podľa čl. 127a Ústavy Slovenskej republiky proti neústavnému a nezákonnému rozhodnutiu a zásahu do vecí územnej samosprávy*“.

Z obsahu podania možno vyvodiť, že sťažovateľka namieta v režime podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 20 ods. 1, 4 a 5 a čl. 22 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“)

a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k dohovoru (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej protikorupčnej jednotky, expozitúry Bratislava (ďalej len „národná kriminálna agentúra“ alebo „porušovateľ v 1. rade“), vo veci vedenej pod ČVS: PPZ-846/NKA-PK-BA-2015 (ďalej aj „napadnutý postup národnej kriminálnej agentúry“) a príkazom jej vyšetrovateľa na prehliadku iných priestorov a pozemkov ČVS: PPZ-846/NKA-PK-BA-2015 z 12. novembra 2015 (ďalej aj „napadnutý príkaz vyšetrovateľa“), postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, Úradu špeciálnej prokuratúry (ďalej len „úrad špeciálnej prokuratúry“ alebo „porušovateľ v 2. rade“) vo veci vedenej pod sp. zn. VII/1 Gv 181/15/1000 (ďalej aj „napadnutý postup úradu špeciálnej prokuratúry“), jej prípisom č. VII/1 Gv 181/15/1000-10 z 29. decembra 2015 (ďalej aj „napadnutý prípis úradu špeciálnej prokuratúry z 29. decembra 2015“) a jej prípisom č. VII/1 Gv 181/15/1000-23 zo 16. februára 2016 (ďalej aj „napadnutý prípis úradu špeciálnej prokuratúry zo 16. februára 2016“).

Sťažovateľ v režime podľa čl. 127a ods. 1 ústavy namieta neústavný a nezákonný zásah do vecí územnej samosprávy napadnutým postupom národnej kriminálnej agentúry, napadnutým príkazom vyšetrovateľa, napadnutým postupom úradu špeciálnej prokuratúry, napadnutým prípisom úradu špeciálnej prokuratúry z 29. decembra 2015 a napadnutým prípisom úradu špeciálnej prokuratúry zo 16. februára 2016.

Z podania sťažovateľov, ktoré obsahuje tak sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, ako aj sťažnosť podľa čl. 127a ústavy, ale tieto sťažnosti sú koncipované ako jeden celok, a z jej príloh vyplýva, že 12. novembra 2015 v čase okolo 10.20 h sa do priestorov miestneho úradu sťažovateľky dostavili príslušníci národnej kriminálnej agentúry a v súvislosti s podozrením z páchania korupčnej trestnej činnosti vyzvali podľa § 89 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) sťažovateľa (ako starostu sťažovateľky) na vydanie dokumentov *„súvisiacich s poskytovaním finančných prostriedkov, resp. iných hnutelných alebo nehnuteľných vecí /najmä formou darovacích, sponzorských zmlúv, resp. zmlúv o spolupráci pri výstavbe a pod./ pre obec Záhorská Bystrica v časovom priestore od 1. 1. 2011 až po súčasnosť“*.

Zo zápisnice o vydaní věci spisované operativním pracovníkem národní kriminální agentury 12. novembra 2015 o 10.34 h pod ČVS: PPZ-846/NKA-PK-BA-2015 vyplývá, že sťažovateľ na výzvu na vydanie vecí reagoval slovami: *„Požadované zmluvy dobrovoľne nevydávam a žiadam vás, aby ste podali žiadosť do podateľne.“* Sťažovateľ následne opustil priestory miestneho úradu bez podpísania zápisnice, pričom podľa vyjadrenia jeho asistentky *„šiel podať trestné oznámenie“*. Po odchode sťažovateľa prišiel do priestorov miestneho úradu vyšetrovateľ národnej kriminálnej agentúry, ktorý vyzval asistentku, aby telefonicky kontaktovala sťažovateľa na účely zabezpečenia jeho prítomnosti v priestoroch miestneho úradu. Sťažovateľ mal na výzvu vyšetrovateľa sprostredkovanú asistentkou reagovať telefonicky slovami: *„s vyšetrovateľom sa nemám o čom baviť.“* Zápisnicu o vydaní věci podpísali piati prítomní príslušníci národnej kriminálnej agentúry a asistentka sťažovateľa.

Sťažovateľ v sťažnosti adresovanej ústavnému súdu uvádza, že výzve na vydanie vecí odmietol vyhovieť z dôvodu, že bola príliš všeobecná, a preto na jej základe nevedel identifikovať, ktoré konkrétne dokumenty má vydať. Žiadal preto, aby žiadosť o vydanie vecí bola podaná do podateľne miestneho úradu, na základe čoho by predmetné dokumenty pripravil a odovzdal. Po nesúhlase policajtov s takýmto postupom ich sťažovateľ podľa sťažnosti požiadal o predloženie príkazu na prehliadku priestorov miestneho úradu. *„Polícia žiadny príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov a ani na odňatie vecí... starostovi nepredložila, a ani neopustila budovu.“* Toto konanie *„... v spojení s nedôstojným a arogantným prejavom policajtov starosta sťažovateľky vyhodnotil ako zneužívanie právomoci verejného činiteľa, z ktorého dôvodu okamžite podal trestné oznámenie na Generálnej prokuratúre SR...“*.

Zo zápisnice o vykonaní prehliadky priestorov miestneho úradu sťažovateľky ČVS: PPZ-846/NKA-PK-BA-2015 z 12. novembra 2015 (ďalej aj „zápisnica o vykonaní prehliadky“) vyplývá, že vyšetrovateľ so sťažovateľom potom, čo opustil priestory miestneho úradu, dvakrát telefonicky komunikoval prostredníctvom služobného telefónu asistentky sťažovateľa a opakovane ho vyzval, aby sa dostavil na miesto, a poučil ho, že ak požadované veci nebudú dobrovoľne vydané, na základe súhlasu prokurátora bude

vykonaná prehliadka priestorov. Sťažovateľ sa do priestorov miestneho úradu vrátil o 13.47 h a po opätovnej výzve na vydanie veci a po poučení uviedol, že „*postup polície považuje za protizákonný a nechápe, čo od neho žiada polícia*“. Výzva, ako aj poučenie boli príslušníkmi národnej kriminálnej agentúry zachytené obrazovo-zvukovým záznamom. Sťažovateľ ďalej uviedol, že nemá záujem zúčastniť sa prehliadky, bude prítomný vo svojej kancelárii a účasťou na prehliadke poveruje svoju asistentku. Na otázku vyšetrovateľa, kde sa môžu nachádzať predmetné dokumenty, sťažovateľ uviedol, že „*pravdepodobne na ekonomickom úseku, finančnom, prípadne... na sekretariáte*“ alebo v archíve v priestoroch starej budovy miestneho úradu. O 14.19 h sťažovateľ opätovne uviedol, že postup polície považuje za protizákonný, „*a ďalej sa odmietol vyjadriť*“.

Po tom, čo požadované veci neboli ani po opakovaných výzvach dobrovoľne vydané, príslušníci národnej kriminálnej agentúry so súhlasom prokurátora špeciálnej prokuratúry daným vyšetrovateľovi telefonicky vykonali v čase od 14.25 h do 18.35 h prehliadku priestorov miestneho úradu sťažovateľky. Sťažovateľ v priebehu prehliadky opustil budovu miestneho úradu o 14.31 h, vrátil sa o 15.15 h.

Pri prehliadke bolo zaistených niekoľko desiatok písomných dokumentov, najmä „*zmlúv o zabezpečení spolupráce pri výstavbe a rozvoji Mestskej časti Bratislava – Záhorská Bystrica*“, „*darovacích zmlúv*“ a „*sponzorských zmlúv*“ uzavretých medzi sťažovateľkou na jednej strane a fyzickými i právnickými osobami na druhej strane. Zápisnicu o prehliadke priestorov podpísal vyšetrovateľ, nezúčastnená osoba, kriminalistický technik a päť operatívnych pracovníkov polície. Pri mene sťažovateľa je v zápisnici uvedená poznámka „*bezdôvodne odmietol podpísať*“.

Sťažovateľka 23. novembra 2015 podala námietku proti obsahu zápisnice o vydaní veci, ako aj námietku proti obsahu zápisnice o vykonaní prehliadky, pričom navrhla, aby predmetné zápisnice obsahovali aj skutočnosti týkajúce sa sťažovateľom namietanej nezrozumiteľnosti výzvy na vydanie veci, jeho požiadavky na podanie žiadosti o predloženie dokumentov v podateľni miestneho úradu, ako aj jeho žiadosti o predloženie, resp. doručenie príkazu na vykonanie prehliadky iných priestorov. Vyšetrovateľ národnej

kriminálnej agentúry dvomi samostatnými uzneseniami ČVS: PPZ-846/NKA-PK-BA-2015 z 30. novembra 2015 námietky proti obsahu zápisníc zamietol podľa § 60 ods. 1 Trestného poriadku ako nedôvodné. Sťažovateľka 10. decembra 2015 podala proti uvedeným uzneseniam vyšetrovateľa sťažnosti. Rozhodnutia prokurátora o týchto sťažnostiach sťažovateľky nie sú ale pripojené k sťažnosti sťažovateľky adresovanej ústavnému súdu a sťažovateľka sa o nich nezmieňuje ani v odôvodnení svojej sťažnosti.

Dňa 25. novembra 2015 sťažovateľka podala úradu špeciálnej prokuratúry podnet na preskúmanie zákonnosti postupu príslušníkov národnej kriminálnej agentúry pri vykonávaní prehliadky priestorov miestneho úradu sťažovateľky a na preskúmanie zákonnosti napadnutého príkazu vyšetrovateľa podľa § 31 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“).

Prokurátor úradu špeciálnej prokuratúry prípisom č. k. VII/1 Gv 181/15/1000-10 z 29. decembra 2015 sťažovateľke oznámil, že po prešetrení veci dospel k záveru, že policajné orgány postupovali v súlade s Trestným poriadkom, teda ich postup bol zákonný a dôvodný, a preto nie je potrebné prijímať žiadne opatrenia, ktorými by sa príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov rušil.

Dňa 22. decembra 2015 sťažovateľka podala Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky návrh na zrušenie právoplatných rozhodnutí v prípravnom konaní podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku, a to napadnutého príkazu vyšetrovateľa na prehliadku iných priestorov a telefonického súhlasu prokurátora úradu špeciálnej prokuratúry z 12. novembra 2015 na vykonanie tejto prehliadky.

Námestník generálneho prokurátora Slovenskej republiky prípisom č. k. XVI/2 Pz 3/16/1000-5 z 15. januára 2016 sťažovateľku upovedomil podľa § 365 ods. 1 Trestného poriadku, že jej návrhu nevyhovuje, a to s poukazom na § 181 ods. 3 Trestného poriadku, podľa ktorého proti príkazu opravný prostriedok nie je prípustný.

Dňa 29. januára 2016 sťažovateľka podala úradu špeciálnej prokuratúry opakovaný podnet na preskúmanie zákonnosti postupu príslušníkov národnej kriminálnej agentúry pri vykonávaní prehliadky iných priestorov a na preskúmanie zákonnosti napadnutého príkazu vyšetrovateľa podľa § 36 ods. 1 zákona o prokuratúre.

Vedúci oddelenia korupcie špeciálnej prokuratúry, zastupujúci zástupcu špeciálneho prokurátora, prípisom č. k. VII/1 Gv 181/15/1000-23 zo 16. februára 2016 sťažovateľke oznámil, že postup a predchádzajúce rozhodnutia prokurátora i policajného orgánu považuje za zákonné, a preto opakovaný podnet sťažovateľky ako nedôvodný odkladá.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti podanej ústavnému súdu namieta porušenie ňou označených základných práv podľa ústavy a práv podľa dohovoru, ku ktorému malo dôjsť v dôsledku nezákonného postupu vyšetrovateľa a príslušníkov národnej kriminálnej agentúry pri vykonávaní prehliadky priestorov miestneho úradu. Sťažovateľka tiež namieta porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé konanie postupom a prípismi úradu špeciálnej prokuratúry pri vybavovaní jej podnetu a opakovaného podnetu na preskúmanie zákonnosti postupu policajných orgánov pri vykonávaní prehliadky.

Postupom vyšetrovateľa a príslušníkov národnej kriminálnej agentúry došlo podľa sťažovateľky k porušeniu jej

- základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru tým, že „*neboli splnené zákonné podmienky pre prípustnosť uskutočnenia prehliadky iných priestorov alebo pozemkov v zmysle ust. § 101 a i. Trestného poriadku, a to najmä pokiaľ ide o otázku samotnej existencie príkazu na prehliadku iných priestorov, zákonného obsahu príkazu... otázku rešpektovania procesných práv dotknutých osôb...*“, a tým, že „*porušovateľ 1/ (Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, pozn.) v rozpore s čl. 2 ods. 2 Ústavy SR založil svoje konanie nie na zákone ale na svojvôli*“;

- základných práv podľa čl. 20 ods. 1, 4 a 5 ústavy a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu tým, že porušovateľ v 1. rade „*bez zákonného dôvodu na takmer 9 hodín znemožnil sťažovateľke 1/ ako správcovi a užívateľovi priestorov pokojne užívať nehnuteľný*

majetok ako aj hnutelný majetok nachádzajúci sa v priestoroch“, a tým, že *„bez zákonného dôvodu odcudzil z priestorov početnú dokumentáciu vo vlastníctve sťažovateľky 1/ a neustále túto zadržáva“*;

- práv podľa čl. 8 ods.1 a 2 dohovoru a základného práva podľa čl. 22 ods. 1 ústavy tým, že *„počas vykonávanej prehliadky priestorov porušovateľ 1/ narušil pracovnú integritu sťažovateľky 1/ i jej zamestnaneckého zboru, prehliadal priestory a hnutelné veci, vo vlastníctve sťažovateľky 1/, pričom sa oboznamoval s ich obsahom, vrátane priestorov a písomností, ktoré nemajú nič spoločné s domnelou trestnou činnosťou“*, a tým, že *„vystavením prakticky celého zamestnaneckého kolektívu sťažovateľky 1/ traumatizujúcemu zážitku a vplyvu ovplyvnil výkonnosť a efektivitu sťažovateľky 1/ v nadchádzajúcom období“*.

K porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým príkazom vyšetrovateľa na vykonanie prehliadky iných priestorov došlo podľa sťažovateľky aj tým, že *„neboli splnené zákonné podmienky pre príkaz na prehliadku iných priestorov alebo pozemkov v zmysle ust. § 101 a i. Trestného poriadku, a to najmä pokiaľ ide o otázku dôvodnosti vydania príkazu na prehliadku iných priestorov, zákonného obsahu a formy príkazu na prehliadku iných priestorov, času vydania a doručenia príkazu na prehliadku iných priestorov a zodpovedania obsahu príkazu na prehliadku iných priestorov skutočne vykonanej prehliadke priestorov...“*.

K porušeniu základných práv sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1, čl. 20 ods. 1, 4 a 5 a čl. 22 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru napadnutým postupom úradu špeciálnej prokuratúry a jej napadnutými prípismi došlo podľa sťažovateľky tým, že úrad špeciálnej prokuratúry generálnej prokuratúry (porušovateľ v 2. rade) *„sa účelovo opomenul vysporiadať s relevantnými argumentmi sťažovateľky 1/ v odôvodnení týkajúcom sa právneho posúdenia postupu porušovateľa 1/, neodstránil zjavné nedostatky v zákonnosti postupu porušovateľa 1/ voči sťažovateľom, naopak nezákonným vybavením podnetu a opakovaného podnetu formálne legitimizoval skorší nezákonný postup“*, a tiež tým, že v napadnutých prípisoch úradu špeciálnej prokuratúry *„absentuje materiálne odôvodnenie vybavenia podnetu a najmä opakovaného podnetu“*.

Sťažovateľ svoju sťažnosť, v ktorej namieta nezákonný a neústavný zásah do vecí územnej samosprávy napadnutým postupom národnej kriminálnej agentúry, napadnutým príkazom vyšetrovateľa, napadnutým postupom úradu špeciálnej prokuratúry a jej napadnutými prípismi, odôvodňuje tým, že

„na takmer 9 hodín porušovateľ 1/ znefunkčnil dňa 12. 11. 2015 najmä počas pracovnej doby miestny úrad sťažovateľky 1/, ktorý z tohto dôvodu nemohol vykonávať svoje právomoci v samospráve;

vystavením prakticky celého zamestnaneckého kolektívu mestskej časti traumatizujúcemu zážitku a vplyvu ovplyvnil výkonnosť a efektívnosť mestskej časti v nadchádzajúcom období, a tým aj efektívnosť výkonu jej kompetencií v územnej samospráve;

bez zákonného dôvodu odcudzil a zadržíava písomnú dokumentáciu mestskej časti v neprimerane dlhej dobe, pričom táto dokumentácia slúži ako nevyhnutný podklad pre uskutočňovanie čiastkových kompetencií a zákonných povinností mestskej časti (účtovníctvo, registratúra);

v rozpore so zákonom o prokuratúre a Ústavou SR porušovateľ 2/ neodstránil nedostatky v postupe porušovateľa 1/, formálne legitimizoval zásah do vecí územnej samosprávy, čím sa sám na zásahu podieľal a podieľa“.

Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sťažovateľa navrhujú, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo sťažovateľky 1/ na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru... právo pokojne užívať majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru, právo vlastníť majetok a právo na ochranu pred neoprávneným zásahom do vlastníckeho práva a nezákonným vyvlastnením podľa čl. 20 ods. 1, 4 a 5 Ústavy SR, právo sťažovateľky 1/ na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru v spojení s porušením základného práva na listové tajomstvo, tajomstvo dopravovaných správ a iných písomností a ochranu osobných údajov zaručené v čl. 22 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom porušovateľa 1/ v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-846/NKA-PK-BA-2015

v súvislosti s úkonom vykonaným dňa 12. 11. 2015 – prehliadkou priestorov a v spojení s postupom porušovateľa 2/ pri vybavení podnetu a opakovaného podnetu sťažovateľky 1/ listom č. VII/1 Gv 181/15/1000-10 zo dňa 29. 12. 2015 v spojení s listom č. VII/1 Gv 181/15/1000-23 zo dňa 16. 2. 2016 – porušené bolo.

2. Základné právo sťažovateľky 1/... podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, právo... podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru... príkazom na prehliadku iných priestorov a pozemku vydaným porušovateľom 1/ pod ČVS: PPZ-846/NKA-PK-BA-2015, podľa označenia z 12. 11. 2015 a v spojení s postupom porušovateľa 2/ pri vybavení podnetu a opakovaného podnetu sťažovateľky 1/ listom č. VII/1 Gv 181/15/1000-10 zo dňa 29. 12. 2015 v spojení s listom č. VII/1 Gv 181/15/1000-23 zo dňa 16. 2. 2016 porušené bolo.

3. Postupom porušovateľa 1/ v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-846/NKA-PK-BA-2015 v súvislosti s úkonom vykonaným dňa 12. 11. 2015 – prehliadkou priestorov a príkazom na prehliadku iných priestorov a pozemku vydaným porušovateľom pod ČVS: PPZ-846/NKA-PK-BA-2015, podľa označenia z 12. 11. 2015 a v spojení s postupom porušovateľa 2/ pri vybavení podnetu a opakovaného podnetu sťažovateľky 1/ listom č. VII/1 Gv 181/15/1000-10 zo dňa 29. 12. 2015 v spojení s listom č. VII/1 Gv 181/15/1000-23 zo dňa 16. 2. 2016 došlo k nezákonnému zásahu do vecí územnej samosprávy.

4. Príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemku vydaný porušovateľom 1/ pod ČVS: PPZ-846/NKA-PK-BA-2015, podľa označenia z 12. 11. 2015, sa zrušuje.

5. Porušovateľovi 1/ v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-846/NKA-PK-BA-2015 sa zakazuje pokračovať v porušovaní základného práva sťažovateľky 1/ zaručeného čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1 Dodatkového protokolu...

6. Porušovateľovi 1/ v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-846/NKA-PK-BA-2015 prikazuje, aby obnovil stav pred porušením práv sťažovateľky 1/ podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1 Dodatkového protokolu... tak, že sťažovateľke 1/ vráti – vydá všetky dokumenty odňaté pri prehliadke priestorov dňa 12. 11. 2015, a to najneskôr do 15 dní.

7. Porušovateľ je povinný uhradiť sťažovateľke 1/ a sťažovateľovi 2/ trovy konania...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127a ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach orgánov územnej samosprávy proti neústavnému alebo nezákonnému rozhodnutiu alebo inému neústavnému alebo nezákonnému zásahu do vecí územnej samosprávy, ak o jej ochrane nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažnosti sťažovateľky a sťažovateľa, zastúpených tým istým právnym zástupcom, sú z formálneho hľadiska vyhotovené ako jedna sťažnosť od dvoch sťažovateľov, pričom už zo záhlavia (nadpisu) sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia predkladajú svojej podania s odkazom na rozdielne ustanovenia ústavy; sťažovateľka podáva sťažnosť podľa čl. 127

ods. 1 ústavy a sťažovateľ podáva sťažnosť podľa čl. 127a ods. 1 ústavy. Z ústavy, ako aj zo zákona o ústavnom súde vyplýva, že konanie o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, ako aj konanie o sťažnosti podľa čl. 127a ods. 1 ústavy smerujú k uplatneniu rozdielnych právomocí ústavného súdu, ku ktorému môže dôjsť len v samostatných konaniach, v rámci ktorých sa uplatňujú rozdielne právne režimy. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej každé konanie pred ústavným súdom možno začať len ako samostatné konanie a len na návrh oprávnených subjektov, a aj preto žiadne z nich nemôže tvoriť súčasť iného druhu konania pred ústavným súdom. Ústavná i zákonná úprava konaní pred ústavným súdom koncipuje jednotlivé typy konaní výlučne ako samostatné konania a nepripúšťa možnosť uskutočniť ich aj v rámci a ako súčasť iného druhu konania (konaní) pred ústavným súdom (m. m. II. ÚS 66/01, II. ÚS 184/03, III. ÚS 184/06, IV. ÚS 314/07). Z citovaného okrem iného vyplýva, že v konaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemôže ústavný súd uplatniť právomoc, ktorou disponuje v konaní o sťažnosti orgánov územnej samosprávy podľa čl. 127a ods. 1 ústavy, čo, prirodzene, platí aj v opačnom „garde“.

Z uvedeného vyplýva, že podanie (sťažnosť) sťažovateľov disponuje závažným nedostatkom, ktorý ústavný súd nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti, čo platí o to viac, že obaja sťažovatelia sú zastúpení advokátom, t. j. kvalifikovaným právnym zástupcom. Pri prísne formalistickom prístupe by ústavný súd mohol podanie sťažovateľov odložiť podľa § 23a zákona o ústavnom súde s odôvodnením, že nejde o návrh na začatie konania pred ústavným súdom. Uprednostňujúc materiálny prístup k ochrane ústavnosti, ústavný súd považoval za vhodné uplatniť výnimku z už citovanej judikatúry, a preto podanie sťažovateľov predbežne prerokoval ako dve samostatné sťažnosti a rozhodol o nich podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde dvoma samostatnými výrokmi.

II.1 Sťažnosť sťažovateľky podľa čl. 127 ods. 1 ústavy

Sťažovateľka namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 20 ods. 1, 4 a 5 a čl. 22 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru napadnutým postupom národnej kriminálnej agentúry, napadnutým príkazom vyšetrovateľa,

napadnutým prípisom úradu špeciálnej prokuratúry z 29. decembra 2015 a napadnutým prípisom úradu špeciálnej prokuratúry zo 16. februára 2016, ako aj postupom, ktorý prechádzal ich vydaniu. V rámci predbežného prerokovania ústavný súd preskúmal, či sťažnosť sťažovateľky obsahuje všeobecné a osobitné náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde (§ 20 a § 50) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

II.1.1 K namietanému porušeniu sťažovateľkou označených základných práv podľa ústavy a práv podľa dohovoru napadnutým postupom národnej kriminálnej agentúry, napadnutým príkazom vyšetrovateľa a napadnutým prípisom úradu špeciálnej prokuratúry z 29. decembra 2015, ako aj postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu

Ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou zdôrazňuje, že jeho právomoc rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. Podstata a účel princípu subsidiarity vychádza z toho, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý sa uplatní až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu (m. m. III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05, II. ÚS 156/09, I. ÚS 480/2013). Z princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu možno vyvodiť ústavný príkaz pre každú osobu, ktorá namieta porušenie svojho základného práva, v zmysle ktorého musí rešpektovať postupnosť ústavnej ochrany, a preto predtým, než podá sťažnosť ústavnému súdu, musí požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (m. m. IV. ÚS 128/04). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred inými orgánmi verejnej moci, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

Sťažovateľka mala v namietanej veci právo podnetom podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre žiadať preskúmanie postupu príslušníkov národnej kriminálnej agentúry pri vykonávaní prehliadky priestorov svojho miestneho úradu a tiež preskúmanie zákonnosti napadnutého príkazu vyšetrovateľa (čo aj využila), pričom úrad špeciálnej prokuratúry ako príslušný orgán prokuratúry bol oprávnený a povinný o tomto podnete rozhodnúť (čo aj prípisom z 29. decembra 2015 urobil). Právomoc úradu špeciálnej prokuratúry tak v danom prípade vylučuje právomoc ústavného súdu preskúmať napadnutý postup národnej kriminálnej agentúry pri vykonávaní prehliadky iných priestorov, ako aj napadnutý príkaz vyšetrovateľa na vykonanie prehliadky. Rovnako právomoc špeciálneho prokurátora úradu špeciálnej prokuratúry preskúmať postup a prípis prokurátora úradu špeciálnej prokuratúry na základe opakovaného podnetu sťažovateľky podaného podľa § 36 ods. 1 zákona o prokuratúre vylučuje právomoc ústavného súdu vo vzťahu k prípisu prokurátora úradu špeciálnej prokuratúry z 29. decembra 2015, ako aj vo vzťahu k postupu, ktorý jeho vydaniu predchádzal.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní túto časť sťažnosti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

II.1.2 K namietanému porušeniu sťažovateľkou označeného základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým prípisom úradu špeciálnej prokuratúry zo 16. februára 2016, ako aj postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Podľa § 99 ods. 1 Trestného poriadku domovú prehliadku možno vykonať, ak je dôvodné podozrenie, že v byte alebo v inom priestore slúžiacom na bývanie alebo v priestoroch k nim patriacim (ďalej len „obydlie“) je vec dôležitá pre trestné konanie alebo že sa tam skrýva osoba podozrivá zo spáchania trestného činu, alebo je potrebné vykonať zaistenie hnutelných vecí na uspokojenie nároku poškodeného na náhradu škody.

Podľa § 99 ods. 2 Trestného poriadku z dôvodov uvedených v odseku 1 možno vykonať aj prehliadku priestorov neslúžiacich na bývanie a prehliadku pozemku, ktoré nie sú verejne prístupné.

Podľa § 101 ods. 1 Trestného poriadku prehliadku iných priestorov alebo prehliadku pozemku je oprávnený nariadiť predseda senátu, pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor alebo s jeho súhlasom policajt. Príkaz musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený. Doručí sa vlastníkovi alebo užívateľovi priestorov alebo pozemku, alebo jeho zamestnancovi pri prehliadke, a ak to nie je možné, najneskôr do 24 hodín po odpadnutí prekážky, ktorá bránila doručeniu.

Podľa § 101 ods. 2 Trestného poriadku prehliadku iných priestorov alebo pozemkov vykoná bez meškania orgán, ktorý ju nariadil, alebo na jeho príkaz policajt.

Podľa § 101 ods. 3 Trestného poriadku bez príkazu alebo súhlasu podľa odseku 1 môže policajt vykonať prehliadku iných priestorov alebo pozemkov len vtedy, ak príkaz alebo súhlas nemožno dosiahnuť vopred a vec neznesie odklad alebo ak ide o osobu pristihnutú pri trestnom čine, alebo o osobu, na ktorú bol vydaný príkaz na zatknutie, alebo o prenasledovanú osobu, ktorá sa ukrýva v týchto priestoroch. O vykonaní tohto úkonu musí však bez meškania upovedomiť orgán, ktorý je oprávnený vydať príkaz alebo súhlas podľa odseku 1.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide

vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 362/09, m. m. IV. ÚS 62/08).

Na základe argumentácie, ktorej podstatný obsah je citovaný, resp. popísaný v časti I tohto uznesenia, sťažovateľka vo svojej sťažnosti podanej ústavnému súdu okrem iného namieta, že napadnutým prípisom úradu špeciálnej prokuratúry zo 16. februára 2016 a postupom, ktorý prechádzal jeho vydaniu, došlo k porušeniu jej základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a k porušeniu jej práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Napadnutým prípisom úradu špeciálnej prokuratúry zo 16. februára 2016 nadriadený prokurátor odložil opakovaný podnet sťažovateľky na preskúmanie napadnutého postupu národnej kriminálnej agentúry a napadnutého príkazu vyšetrovateľa ako nedôvodný. Vo svojom prípise okrem iného uviedol:

„Konštatujem, že na predchádzajúci podnet Mestskej časti Bratislava – Záhorská Bystrica... odpovedal prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR listom zo dňa 29. 12. 2015. V predmetnom liste je podrobne právne zdôvodnený postup polície ako aj prokurátora zo dňa 12. 11. 2015 viažuci sa na vykonávanie prehliadky iných priestorov a pozemkov a na zaistenie listinných dôkazov, a preto hodnotím postup prokurátora tak, že bol v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku a bezodkladnosť vykonania

procesného úkonu bola podmienená neochotou zo strany starostu uposlúchnuť výzvu policajta.“

Prokurátor úradu špeciálnej prokuratúry odloženie (v poradí prvého) podnetu sťažovateľky odôvodnil vo svojom prípise z 29. decembra 2015, na ktorý sa odvolal nadriadený prokurátor konajúci o opakovanom podnete, v podstate takto:

«... dňa 12. 11. 2015 vyšetrovateľ PZ obdržal podnet na preverenie podozrenia zo spáchania korupčnej trestnej činnosti v Mestskej časti Bratislava – Záhorská Bystrica, ku ktorej dochádza od roku 2012 v súvislosti s podmieňovaním vydania stavebného povolenia alebo kolaudačného rozhodnutia poskytnutím „daru“ v podobe peňažných prostriedkov na účet mestskej časti. Vyšetrovateľ PZ rozhodol, že bude potrebné zabezpečiť darovacie zmluvy, ktoré sa nachádzajú u starostu... a to postupom podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku. Dňa 12. 11. 2015 v čase o 10.30 h vyšetrovateľ PZ telefonicky konzultoval vec so službukonajúcim prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR, ktorý udelil súhlas na vykonanie prehliadky iných priestorov a pozemkov v sídle Miestneho úradu... v prípade, ak nebudú požadované darovacie zmluvy dobrovoľne vydané. V uvedenom čase sa príslušníci PZ Národnej kriminálnej agentúry... dostavili do budovy Miestneho úradu... na miesto verejnosti prístupné a starosta Ing. Jozef Krúpa bol po poučení vyzvaný na vydanie veci podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku, o čom bola spracovaná zápisnica, ktorú podpísal operatívny pracovník PZ, prítomné osoby za Miestny úrad... [REDAKOVANÉ] a starosta ju nepodpísal. Starosta výzve nevyhovel a opustil priestory miestneho úradu. Následne sa vyšetrovateľ PZ opätovne telefonicky spojil so službukonajúcim prokurátorom... s tým, že ho informoval o neúspešnosti postupu podľa § 89 Trestného poriadku a že bude pristúpené k postupu podľa § 101 Trestného poriadku, pričom prokurátor opätovne potvrdil dôvodnosť tohto postupu podľa § 101 ods. 3 Trestného poriadku. Prehliadka iných priestorov, a to Miestneho úradu... bola vykonaná v súlade s § 105 Trestného poriadku za prítomnosti pracovníčky miestneho úradu, nezúčastnenej osoby a sčasti aj samotného starostu... O úkone bola spísaná zápisnica, z ktorej okrem iného vyplýva, že boli zaistené viaceré zmluvy o zabezpečení spolupráce pri výstavbe a rozvoji Mestskej časti..., darovacie zmluvy a sponzorské zmluvy za obdobie rokov 2011 –

2015. Zápisnica o prehliadke... bola podpísaná vyšetrovateľom PZ, nezúčastnenou osobou a osobami prítomnými pri prehliadke, pričom starosta zápisnice odmietol podpísať.

Vyšetrovateľ PZ dňa 12. 11. 2015 vydal písomný príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov, ktorá je vykonaná v priestoroch budovy Miestneho úradu Záhorská Bystrica so sídlom Gbelská 6, 841 06 Záhorská Bystrica, v ktorom sa odvolal na predchádzajúci telefonický súhlas prokurátora... Príkaz bol odôvodnený tým, že v priestoroch miestneho úradu sa nachádzajú veci pochádzajúce z trestnej činnosti resp. súvisiace s trestnou činnosťou. Ide o zmluvy súvisiace s poskytovaním finančných prostriedkov, ktoré starosta... odmietol podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku dobrovoľne vydať. Príkaz bol doručený Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR dňa 16. 11. 2015 a Miestnemu úradu... dňa 13. 11. 2015.

Vzhľadom na to, že podozrenie na existenciu zmlúv sa potvrdilo uvedeným procesným úkonom, zmluvy boli zaistené ako dôkazy a týmto neodkladným úkonom bolo začaté trestné stíhanie, čo potvrdzuje uznesenie podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku zo dňa 12. 11. 2015, ktoré obsahuje skutky označené ako zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona.»

Po citácii ustanovení § 101 ods. 1 až 3 Trestného poriadku prokurátor úradu špeciálnej prokuratúry vo svojom prípise ďalej uviedol:

„Trestný poriadok v uvedených ustanoveniach neurčuje, akou formou môže byť súhlas prokurátora vydaný, resp. akou formou má byť príslušný orgán upovedomený. Nie je vylúčená ani telefonická forma udelenia súhlasu...

Postup policajných orgánov pri zadovážovaní dôkazov v predmetnej trestnej veci vykonaním prehliadky iných priestorov a pozemkov a zaistením listinných dôkazov bol v súlade s § 101 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku, jednalo sa o neodkladnosť úkonu vzhľadom na odmietavý postoj štatutára miestneho úradu, ktorý po výzve na vydanie veci tejto výzve nevyhovel. Neodkladnosť úkonu vyplynula z toho, aby sa zabránilo zmareniu získania dôležitých dôkazov. Rovnako bol postupom policajných orgánov dodržaný § 105 Trestného poriadku určujúci postup pri výkone samotnej prehliadky. Je pravdou, že bola zaznamenaná chyba v označení predmetného miestneho úradu, kde nebolo špecifikované

v príkaze, že sa jedná o Mestskú časť Bratislava – Záhorská Bystrica, ale len Miestny úrad Záhorská Bystrica s adresou Gbelská 6 a správne malo byť uvedené Námestie rodiny I... Vyšetrovateľ PZ bol upozornený na uvedený nedostatok s tým aby pri identifikovaní objektov v budúcnosti vychádzali z viacerých zdrojov.

... policajné orgány postupovali v súlade s Trestným poriadkom, to znamená postup bol zákonný a dôvodný...“

Ústavný súd v nadväznosti na citované v prvom rade pripomína, že nie je súčasťou systému orgánov činných v trestnom konaní, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti, ktorý rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd fyzických osôb a právnických osôb, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd, príp. iný orgán verejnej moci.

Zmyslom a účelom uplatnenia právomoci ústavného súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nie je primárne preskúmavanie a posudzovanie právnych názorov orgánov verejnej moci rozhodujúcich o právnych prostriedkoch nápravy a ochrany práv a slobôd (vrátane základných práv a slobôd) fyzických osôb a právnických osôb, ktoré uplatnili pri výklade a uplatňovaní zákonov v súvislosti s rozhodovaním vo veci samej, ani preskúmavanie, či v konaní pred týmito orgánmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu tieto orgány vyvodili. Úloha ústavného súdu sa sústreďuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne s medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Skutkové a právne závery orgánov verejnej moci rozhodujúcich o právnych prostriedkoch nápravy a ochrany práv a slobôd fyzických osôb a právnických osôb môžu byť teda predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyvodené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody zaručeného v ústave alebo v medzinárodných zmluvách o ľudských právach a základných slobodách (m. m. III. ÚS 38/05).

Po preskúmaní sťažnosti sťažovateľky a jej príloh ústavný súd dospel k záveru, že úrad špeciálnej prokuratúry v namietanej veci vykonával svoju právomoc ústavne udržateľným spôsobom a že účinky výkonu jeho právomoci sú zlučiteľné s obsahom sťažovateľkou označeného základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Nadriadený prokurátor úradu špeciálnej prokuratúry svojím prípisom zo 16. februára 2016 predovšetkým v spojení s prípisom prokurátora úradu špeciálnej prokuratúry z 29. decembra 2015, s ktorým sa nadriadený prokurátor stotožnil a na ktorého podstatný obsah poukázal, podľa názoru ústavného súdu ústavne akceptovateľným spôsobom reagoval na všetky podstatné výhrady sťažovateľky týkajúce sa odôvodnenosti vykonania prehliadky priestorov jej miestneho úradu, ako aj samotného priebehu tejto prehliadky. Z uvedených prípisov úradu špeciálnej prokuratúry vyplýva, že vykonanie prehliadky iných priestorov príslušníkmi národnej kriminálnej agentúry bez príkazu podľa § 101 ods. 3 Trestného poriadku bolo dôvodné, keďže starosta sťažovateľky (sťažovateľ, pozn.) nevyhovел opakovanej výzve podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku na dobrovoľné vydanie označených vecí dôležitých pre trestné konanie (ako vyplýva zo zápisnice o vykonaní prehliadky vecí), z čoho vyplynula obava zo zmarenia možnosti na získanie týchto dôkazov a zároveň nevyhnutnosť okamžitého vykonania prehliadky ako neodkladného úkonu, ktorým bolo v konečnom dôsledku začaté trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku vo veci podozrenia zo spáchania korupčnej trestnej činnosti.

Napriek určitým formálnym nedostatkom, ktoré sa vyskytli v postupe vyšetrovateľa (nejednoznačnosť v tom, či pri vykonávaní prehliadky iných priestorov postupoval podľa § 101 ods. 1 Trestného poriadku alebo podľa § 101 ods. 3 Trestného poriadku, resp. tiež nesprávne uvedenie adresy uskutočnenia prehliadky v príkaze na jej vykonanie), ústavný súd zastáva názor, že vzhľadom na už uvedené nejde o nedostatky s ústavnou intenzitou, t. j. také nedostatky, ktoré by po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohli viesť k záveru o porušení sťažovateľkou označených práv podľa ústavy, resp. dohovoru. V tejto súvislosti ústavný súd tiež poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej nie každé porušenie zákona zo strany orgánu verejnej moci má automaticky za následok

porušenie ústavou garantovaného základného práva, v danom prípade základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. IV. ÚS 104/2012, I. ÚS 9/2013, IV. ÚS 629/2012, II. ÚS 372/2012, II. ÚS 373/2012). O zákonnosti získaných dôkazov v trestnom konaní napokon v konečnom dôsledku rozhoduje príslušný súd konajúci o obžalobe prokurátora, resp. o uplatnenom riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku. Je vecou orgánov činných v trestnom konaní, aby v záujme náležitého objasnenia skutkového stavu vykonávali dokazovanie zákonným spôsobom. Ingerencia ústavného súdu do výkonu právomoci orgánov činných v trestnom konaní by bola opodstatnená len v prípade jeho nezlučiteľnosti s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou, k čomu v prerokúvanej veci nedošlo.

Na základe uvedeného ústavný súd na predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľky v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú odmietol.

II.1.3 K namietanému porušeniu sťažovateľkou označených základných práv podľa čl. 20 ods. 1, 4, a 5 a čl. 22 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu napadnutým prípisom úradu špeciálnej prokuratúry zo 16. februára 2016, ako aj postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu

Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.

Podľa čl. 20 ods. 4 ústavy vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu.

Podľa čl. 20 ods. 5 ústavy iné zásahy do vlastníckeho práva možno dovoliť iba vtedy, ak ide o majetok nadobudnutý nezákonným spôsobom alebo z nelegálnych príjmov a ide

o opatrenie nevyhnutné v demokratickej spoločnosti pre bezpečnosť štátu, ochranu verejného poriadku, mravnosti alebo práv a slobôd iných. Podmienky ustanoví zákon.

Podľa čl. 22 ods. 1 ústavy listové tajomstvo, tajomstvo dopravovaných správ a iných písomností a ochrana osobných údajov sa zaručujú.

Podľa čl. 8 ods. 1 dohovoru každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

Podľa čl. 8 ods. 2 dohovoru štátny orgán nemôže do výkonu tohto práva zasahovať s výnimkou prípadov, keď je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom alebo zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo na ochranu práv a slobôd iných.

Podľa čl. 1 dodatkového protokolu každá fyzická alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré stanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva.

Predchádzajúce ustanovenie však nebráni právu štátu prijímať zákony, ktoré považuje za nevyhnutné, aby upravid užívanie majetku v súlade so všeobecným záujmom alebo zabezpečil platenie daní alebo iných poplatkov alebo pokút.

Zo sťažnosti zjavne vyplýva, že podľa argumentácie sťažovateľky k namietanému porušeniu jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1, 4, a 5 a čl. 22 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu malo dôjsť v priamej príčinnej súvislosti s namietaným porušením základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Za týchto okolností v prípade, ak ústavný súd už dospel k záveru, že napadnutým prípisom úradu špeciálnej prokuratúry zo 16. februára 2016, ako aj postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu, k porušeniu čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru nemohlo dôjsť, tak reálne nemožno uvažovať ani o porušení jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1, 4, a 5 a čl. 22

ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu.

Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní odmietol aj túto časť sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

II.2 K sťažnosti sťažovateľa podľa čl. 127a ods. 1 ústavy

Sťažovateľ na základe argumentácie citovanej, resp. popísanej v časti I tohto uznesenia namieťa, že napadnutým postupom národnej kriminálnej agentúry, napadnutým príkazom vyšetrovateľa, napadnutým postupom úradu špeciálnej prokuratúry, napadnutým prípisom úradu špeciálnej prokuratúry z 29. decembra 2015 a napadnutým prípisom úradu špeciálnej prokuratúry zo 16. februára 2016 „došlo k nezákonnému a neústavnému zásahu do vecí územnej samosprávy...“.

Vo vzťahu k tejto časti sťažnosti potom sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po jej prijatí na ďalšie konanie nálezom rozhodol, že „*Postupom porušovateľa 1/ v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-846/NKA-PK-BA-2015 v súvislosti s úkonom vykonaným dňa 12. 11. 2015 – prehliadkou priestorov a príkazom na prehliadku iných priestorov a pozemku vydaným porušovateľom pod ČVS: PPZ-846/NKA-PK-BA-2015, podľa označenia z 12. 11. 2015 a v spojení s postupom porušovateľa 2/ pri vybavení podnetu a opakovaného podnetu sťažovateľky 1/ listom č. VII/1 Gv 181/15/1000-10 zo dňa 29. 12. 2015 v spojení s listom č. VII/1 Gv 181/15/1000-23 zo dňa 16. 2. 2016 došlo k nezákonnému zásahu do vecí územnej samosprávy.*“.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na účely zistenia, či sťažnosť obsahuje všeobecné a osobitné náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde (§ 20 a § 58) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 58 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí návrhu uvedených v § 20 musí obsahovať označenie veci územnej samosprávy, do ktorej sa zasiahlo.

Podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

Z už citovaného § 58 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde vyplýva, že obligatórnou náležitosťou sťažnosti podanej podľa čl. 127a ústavy je označenie veci územnej samosprávy, do ktorej sa podľa sťažovateľa zasiahlo (malo zasiahnuť), pričom ústavný súd je podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania, ktorým sťažovateľ v podstate vymedzí rozsah predmetu konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany.

Veci územnej samosprávy sú predmetom právnej úpravy obsiahnutej v štvrtej hlave ústavy, ako aj v osobitných zákonoch vymedzujúcich postavenie orgánov územnej samosprávy, najmä v zákone Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov a vo vzťahu k mestským častiam Bratislavy v zákone Slovenskej národnej rady č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave v znení neskorších predpisov.

Sťažovateľ, zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, vo svojej sťažnosti neuviedol žiadnu konkrétnu vec územnej samosprávy, do ktorej malo byť neústavne alebo nezákonne zasiahnuté. Okrem všeobecného konštatovania v odôvodnení sťažnosti, že kompetencia *„príslušnej jednotky územnej samosprávy... je v prípade obcí daná najmä v § 4 ods. 3 zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení...“*, sťažovateľ neuviedol žiadne konkrétne ustanovenie ústavy alebo príslušného zákona, ktoré by vymedzovalo vec územnej samosprávy, do ktorej malo byť zasiahnuté.

Z uvedených dôvodov ústavný súd na predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti oboch sťažovateľov ako celku sa ústavný súd ich ďalšími procesnými návrhmi už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. mája 2016